

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (b302/12.06.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3060/17.06.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D638/18.06.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit Expunerii de motive, finalitatea prezentei propuneri legislative este aceea a „rezolvării unor lacune legislative”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (2) din Legea nr. 24/2000** republicată, cu modificările și completările ulterioare, soluțiile pe care le cuprinde un proiect de act normativ *„trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”*.

Or, din redactarea Expunerii de motive a prezentei propuneri legislative, nu reiese că soluțiile preconizate au fost precedate de o temeinică fundamentare și nici că acestea respectă structura prevăzută de art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, nici informații cu privire la consultările derulate în vederea elaborării proiectului și nici la măsurile de implementare pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Totodată, **argumentele enumerate în instrumentul de prezentare și motivare nu reflectă în integralitatea lor soluțiile legislative preconizate**. Astfel, semnalăm, cu titlu de exemplu, că în Expunerea de motive nu se face nicio referire la situația în care unitatea administrativ-teritorială face parte dintr-un consorțiu administrativ și nici la propunerea de reprezentare în justiție a intereselor autorităților administrației publice locale în litigiile care au ca obiect completarea, modificarea sau anularea unui act administrativ emis de autoritățile locale, când se preconizează ca primarul să îl împuternicească pe secretarul general al unității administrativ-teritoriale.

Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut prin **Decizia nr. 139/2019** că: *„în lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”*.

5. Cu privire la soluțiile legislative preconizate pentru **art. 109**, arătăm următoarele:

Referitor la noua denumire marginală propusă, semnalăm că, prin titlul preconizat, precum și prin norma de la alin. (3¹), textele nu se integrează armonios în actul normativ de bază. Astfel, menționăm că art. 109 face parte din Cap. I „Dispoziții generale” al Titlului V al Codului administrativ „Autoritățile administrației publice locale” din cadrul Părții a III-a „Administrația publică locală”, or organizarea și funcționarea consorțiilor administrative sunt reglementate în cadrul art. 91¹ din Titlul III „Regimul general al autonomiei locale” al aceleiași părți.

Mai mult decât atât, norma preconizată pentru **alin. (3¹)**, care vizează situația reprezentării în justiție în cazul în care unitatea administrativ-teritorială face parte dintr-un consorțiu administrativ, reia, într-o oarecare măsură, textul în vigoare al **art. 91¹ alin. (2) lit. a)**, care vizează „activități de natură juridică, **inclusiv de reprezentare în justiție**, potrivit legii”.

Pe de altă parte, semnalăm că norma propusă pentru **alin. (3²)** reia, sub o altă formă, textul în vigoare al alin. (3).

Prin urmare, normele preconizate încalcă atât dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unicitatea reglementării în materie, cât și prevederile art. 16 alin. (1) din aceeași lege, referitoare la interzicerea paralelismelor legislative, cu consecința afectării clarității, preciziei și previzibilității normelor aplicabile în materie și a generării unor situații de incoerență legislativă, soluțiile legislative preconizate fiind susceptibile astfel de încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligativitatea respectării legii, în componenta sa privind calitatea legii.

În ceea ce privește soluția legislativă preconizată pentru **art. 140**, arătăm că articolul respectiv face parte din Cap. al III-lea „Consiliul local” al Titlului III „Regimul general al autonomiei locale” din cadrul Părții a III-a „Administrația publică locală”.

Semnalăm că, prin textele propuse pentru **alin. (3) și (4)**, se reglementează o nouă atribuție în sarcina prefectului, atribuție care nu se regăsește în cadrul **art. 255 „Atribuții privind verificarea legalității”** din Cap. I „Dispoziții generale” al Titlului I „Prefectul și subprefectul” din cadrul Părții a IV-a „Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate”. Prin urmare, soluția legislativă propusă nu se corelează cu actul normativ de bază.

Față de aspectele semnalate, precizăm că, în conformitate cu dispozițiile **art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”*.

Totodată, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”*.

Cu privire la aceste considerente, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”* și că *„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”*.

*

* *

Ca urmare a celor de mai sus, este necesar ca propunerea legislativă să fie reconsiderată în totalitate, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 760/15.07.2024

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).